

JIŽNÍ LISTY

1. AKROBATKA

17.01.2025 Jižní listy

strana: 16 rubrika: Rozhovor

[Odkaz na originál](#)**Klíčová slova:** Antonína; Divadla; Dvořáka

V moderním a akrobatickém tanci získala desetiletá Tereza Vítečková zlato na světových festivalech ve Vídni, Budapešti či v Praze. Jako akvabela stanula na stupni nejvyšším v San Marinu a srbském Bělehradě. Ve vzdušné akrobacii je v současnosti dvojnásobnou vicemistryní Česka a jejím zatím největším zahraničním úspěchem je 4. místo na mistrovství Evropy v Itálii loni v létě a těsně před Vánoce 5. místo na MS rovněž v Itálii. Talentovaná čtvrtáčka ze ZŠ Horymírova tančí na zemi, ve vodě i ve vzduchu a ve všech těchto prostředích má našlápnuto k metám nejvyšším.

* » Co pro tebe bylo v loňském roce největším zážitkem?

Asi mistrovství Evropy a světa, to, že jsem se tam vůbec dostala. Až když jsem stála mezi ostatními při zahajovacím nástupu, jsem si uvědomila, že nereprezentuji pouze sebe, ale naši zemi, že jsem to já, kvůli které hrají českou hymnu, všichni stojí a poslouchají.

* » Ty ale tančíš i ve vzduchu a ve vodě. Co tě k tomu přivedlo? Kdo tě nejvíc na začátku podporoval?

K tanci jsem se dostala tak nějak samozřejmě. Byl mi rok, když jsem začala chodit s babičkou a tetou Zuzkou na tréninky, které babička vedla. Zuzka, která je dnes jednou z mých trenérek, tehdy tančila, a babička mě prostě vždy zařadila k ní do nějaké formace. Zkus to a uvidíš, říkala. A já, protože kolem mě tančili všichni, jsem se přidala. Zpočátku jsem se prý moc hudebně neprojevovala, jak ale s oblibou říká babička, hudba při tanci mi nevadila a mezi ostatními jsem se ztratila. (smích) Časem jsem ji začala vnímat, a když mi teta v osmi letech nabídla, jestli nechci zkusit sólo, šla jsem do toho. Zpočátku to bylo těžké. Hlavně to, že si musím vše pamatovat a spoléhat jen sama na sebe. Pak se mi to ale zalíbilo a začala jsem si to užívat.

* » Pamatuješ se na své první vystoupení?

Vůbec ne. Bylo mi tehdy asi jeden a půl roku a znám to jen z vyprávění ostatních a z fotografií. Víím, že jsme tančily společně s babičkou v Lucerně ve skladbě Rodiče a děti a vyhrály. Mám fotografii, na které mám na krku medaili a v ruce držím obrovský pohár, který byl skoro větší než já, prý je právě z toho dne, kdy jsem na prknech stála poprvé. O rok později už jsem tancovala ve formaci "malého motýlka", ale to víím taky jen z vyprávění a fotek. Jediné, co si skutečně pamatuji, je, že jsem se vždy na jevišti moc těšila a že babička byla nervózní za mě.

* » Dnes tančíš denně na trénincích, o víkendech na soutěžích. Je to ještě stále tanec pro radost?

Zatím ano. Vůbec neřeším, jestli vystupuji na soutěži, plese, či pro babičky v domově důchodců. Vždy tančím pro svůj dobrý pocit a chci podat nejlepší výkon.

* » Co tě přivedlo z parketu do vody?

Opět babička (smích). Už 35 let organizuje plavání s miminky, takže i mě vzala do vody opravdu hodně brzy. Vzpomíná, že mi bylo 14 dnů, když mě položila na vodu v bazénu a ta se pro mě stala naprosto přirozeným prostředím. Postupem času jsem v ní začala zkoušet různé figury a nakonec celé taneční kreace.

* » Takže nám zůstává jen třetí prostředí – vzduch. Kdy jsi začala s tímto tancem?

Tak za tohle může covid. Zavřeli nám bazény i taneční sál. Tréninky ale musely pokračovat, a tak jsme si s tetou řekly – co zkusit zavěsit si doma kruh. Nad postelí moc místa nezabere a my budeme moci cvičit. Nejprve jsme to braly jako zpestření při posilování. Později jsme na něm začaly zkoušet figury. Pak si ho doma pověsily i kamarádky a přes videa jsme se začaly trumfovat, kdo už co zvládne. Tehdy iniciativu převzala Zuzka, zorganizovala online tréninky.

* » Kterou disciplínu máš nejraději?

Nejlehčí je to na zemi a nejtěžší ve vodě. Vodu sice miluji, ale nemám ji ráda moc studenou a ve velkých bazénech mi ji opravdu neohřejí tak, abych byla spokojená. (smích) Nejvíc se mi ale v tuto chvíli líbí akrobacie ve vzduchu, i když asi nejvíc bolí. Baví mě v ní objevovat nové možnosti, zajímavé pro mě i diváka. Každá figura je výzvou. Někdy musím překonat strach, jindy společně se Zuzkou hledáme elegantnější způsob přechodu z jednoho prvku do druhého.

* » Vzpomínala jsi, že první taneční kroky jsi absolvovala v babiččině studiu. Kde a kdo tě trénuje?

Trénuji stále v babiččině tréninkovém centru. Před rokem a půl jsme se přestěhovali do nových prostorů za hotelovým domem Metalurg, které jsme za pomoci majitele přestavěli z pivnice na tři sportovní sály pro tanečníky, akvabely i akrobatky. Trénuje nás více trenérů, ale babička zůstává hlavním koučem všech tří klubů. Teta Zuzka je u nás hlavní choreografkou.

* » Která z nich je náročnější?

Každá je jiná. Při mojí přípravě se střídají. Zuzka většinou vytvoří choreografii a babička ji se mnou piluje. Je jedno, jestli jsme ve vodě, na suchu nebo na kruhu. I když je fakt, že ve vodě je šéfem babička, na kruhu teta a na suchu ve formacích se u mě střídají obě. Zuzka je můj velký vzor. Je desetinásobná mistryně světa v tanci z Hollywoodu, Sydney, Izraele, Paříže a dalších soutěží. Chtěla bych být tak úspěšná jako ona. Na světových kláních začala sbírat ceny v deseti letech, no a mi bylo teď právě tolik. Věřím, že ji dokáži následovat.

* » Už jsi tetu někdy porazila?

Zuzka měla největší úspěchy v tanci a jednoznačně v něm vede. Pokud jde o kruh, tady je to úsměvné, protože ji tak trochu začínám porážet. Na prvních závodech ve Lvově na Ukrajině 2021 byla ona zlatá a já bronzová, v létě na ME v Itálii já čtvrtá a ona šestá. Teď na MS soupeřky nebudeme, protože Zuzka čeká miminko. Každá závodíme v jiné věkové skupině, úplnými soupeřkami nejsme. Pořád je pro mě ale velký vzor. Jednou bych chtěla být jako ona.

* » Na jaké akce se připravuješ právě teď?

Vedle soutěží mi loni přibylo účinkování v baletním studiu **Divadla Antonína Dvořáka** v představení Louskáček a Coppelia, na které se nesmírně těším, hlavně se tím přibližuji Zuzce. Ta má angažmá v Praze v divadle Hybernia, kde jsme ji ještě nedávno mohli vidět v představení Tarzan. No, a já teď budu vidět ve Dvořákově. (smích)

* » Jak stíháš školu a všechny tréninky? To v tělocvičně bydlíš?

V tělocvičně nebydlím, jak už jsem vzpomínala, bydlím s babičkou, která mě má v pěstounské péči. Někdy sice přespávám u Zuzky, která má byt přímo v našem tréninkovém centru, takže sály vidím hned, když otevřu dveře z pokoje. Chodím ale normálně do školy, ze které se vracím kolem jedné hodiny odpoledne. Většinou do čtyř, kdy mi začínají tréninky, mám čas na úkoly a dokážu si najít i prostor sama pro sebe, nebo blbneme s mým tříletým bratrancem Filípkem. Ve škole mám zatím jedničky. Víc mě baví matematika než čeština. Ráda mám i vlastivědu a přírodopis, kde se učíme i o zvířatech, která miluji – hlavně kočky a kotátka. Pomáhám se starat o psy, agamy, želvy a ještěrky felsumy, které máme v tréninkovém centru.

* » Začal nový rok. Máš nějaké tajné přání, které bys chtěla čtenářům prozradit?

To nejtajnější si nechám ještě chvíli pro sebe. Vždy chci zabodovat na malých i velkých závodech a přivážet zlato. Taky si chci užít premiéru v Louskáčkovi a Coppelii. Ale asi nejvíc se těším na další miminko od Zuzky.

Foto: archiv Performing Arts

AKROBATKA

V moderním a akrobatickém tanci získala desetiletá Tereza Vitečková zlato na světových festivalech ve Vídni, Budapešti či v Praze. Jako akvabela stanula na stupni nejvyšším v San Marinu a srbském Bělehradě. Ve vzdušné akrobacii je v současnosti dvojnásobnou vicemistryní Česka a jejím zatím největším zahraničním úspěchem je 4. místo na mistrovství Evropy v Itálii loni v létě a těsně před Vánocemi 5. místo na MS rovněž v Itálii. Talentovaná čtvrtáčka ze ZŠ Horymírova tančí na zemi, ve vodě i ve vzduchu a ve všech těchto prostředích má našiápnuto k metám nejvyšším.

» **Co pro tebe bylo v loňském roce největším zážitkem?**

Asi mistrovství Evropy a světa, to, že jsem se tam vůbec dostala. Až když jsem stála mezi ostatními při zahajovacím nástupu, jsem si uvědomila, že nerepresentuji pouze sebe, ale naši zemi, že jsem to já, kvůli které hrají českou hymnu, všichni stojí a poslouchají.

» **Ty ale tančíš i ve vzduchu a ve vodě. Co tě k tomu přivedlo? Kdo tě nejvíc na začátku podporoval?**

K tanci jsem se dostala tak nějak samozřejmě. Byl mi rok, když jsem začala chodit s babičkou a tetou Zuzkou na tréninky, které babička vedla. Zuzka, která je dnes jednou z mých trenérek, tehdy tančila, a babička mě prostě vždy zařadila k ní do nějaké formace. Zkus to a uvidíš, říkala. A já, protože kolem mě tančili všichni, jsem se přidala. Zpočátku jsem se prý moc hudebně neprojevovala, jak ale s oblibou říká babička, hudba při tanci mi nevadila a mezi ostatními jsem se ztratila. (smích) Časem jsem ji začala vnímat, a když mi tetu v osmi letech nabídla, jestli nechci zkusit sólo, šla jsem do toho. Zpočátku to bylo těžké. Hlavně to, že si musím vše pamatovat a spoléhat jen sama na sebe. Pak se mi to ale zalíbilo a začala jsem si to užívat.

» **Pamatuješ se na své první vystoupení?**

Vůbec ne. Bylo mi tehdy asi jeden a půl roku a znám to jen z vyprávění ostatních a z fotografií. Víím, že jsme tančily společně s babičkou v Lucerně ve skladbě Rodiče a děti a vyhrály. Mám fotogra-

fii, na které mám na krku medaili a v ruce držím obrovský pohár, který byl skoro větší než já, prý je právě z toho dne, kdy jsem na prknech stála poprvé. O rok později už jsem tancovala ve formaci „malého motýlka“, ale to víím taky jen z vyprávění a fotek. Jediné, co si skutečně pamatuji, je, že jsem se vždy na jevišti moc těšila a že babička byla nervózní za mě.

» **Dnes tančíš denně na trénincích, o víkendech na soutěžích. Je to ještě stále tanec pro radost?**

Zatím ano. Vůbec neřeším, jestli vystupuji na soutěži, plese, či pro babičky v domově důchodců. Vždy tančím pro svůj dobrý pocit a chci podat nejlepší výkon.

» **Co tě přivedlo z parketu do vody?**

Opět babička (smích). Už 35 let organizuje plavání s miminky, takže i mě vzala do vody opravdu hodně brzy. Vzpomíná, že mi bylo 14 dnů, když mě položila na vodu v bazénu a ta se pro mě stala naprosto přirozeným prostředím. Postupem času jsem v ní začala zkoušet různé figury a nakonec celé taneční kreace.

» **Takže nám zůstává jen třetí prostředí – vzduch. Kdy jsi začala s tímto tancem?**

Tak za tohle může covid. Zavřeli nám bazény i taneční sál. Tréninky ale musely pokračovat, a tak jsme si s tetou řekly – co zkusit zavěsit si doma kruh. Nad postelí moc místa nezabere a my bu-

deme moci cvičit. Nejprve jsme to braly jako zpestření při posilování. Později jsme na něm začaly zkoušet figury. Pak si ho doma pověsily i kamarádky a přes videa jsme se začaly trumfovat, kdo už co zvládne. Tehdy iniciativu převzala Zuzka, zorganizovala online tréninky.

» **Kterou disciplínu máš nejraději?**

Nejlehčí je to na zemi a nejtěžší ve vodě. Vodu sice miluji, ale nemám ji ráda moc studenou a ve velkých bazénech mi ji opravdu neohřejí tak, abych byla spokojená. (smích) Nejvíc se mi ale v tuto chvíli líbí akrobacie ve vzduchu, i když asi nejvíc bolí. Báví mě v ní objevovat nové možnosti, zajímavé pro mě i diváka. Každá figura je výzvou. Někdy musím překonat strach, jindy společně se Zuzkou hledáme elegantnější způsob přechodu z jednoho prvku do druhého.

do arzeno.

» **Vzpomínala jsi, že první taneční kroky jsi absolvovala v babiččině studiu. Kde a kdo tě trénuje?**

Trénuji stále v babiččině tréninkovém centru. Před rokem a půl jsme se přestěhovali do nových prostorů za hotelovým domem Metalurg, které jsme za pomoci majitele přestavěli z pivnice na tři sportovní sály pro tanečníky, akvabely i akrobatky. Trénuje nás více trenérů, ale babička zůstává hlavním koučem všech tří klubů. Teta Zuzka je u nás hlavní choreografkou.

» **Která z nich je náročnější?**

Každá je jiná. Při mojí přípravě se střídají. Zuzka většinou vytvoří choreografii a babička ji se mnou piluje. Je jedno, jestli jsme ve vodě, na suchu nebo na kruhu. I když je fakt, že ve vodě je šéfem babička, na kruhu teta a na suchu ve formacích se u mě střídají obě. Zuzka je můj velký vzor. Je desetinásobná mistryně světa v tanci z Hollywoodu, Sydney, Izraele, Paříže a dalších soutěží. Chtěla bych být tak úspěšná jako ona. Na světových kláních začala sbírat ceny v deseti letech, no a mi bylo teď právě tolik. Věřím, že ji dokážu následovat.

Foto: archiv Performing Arts

Foto: archiv Performing Arts

» **Už jsi tetu někdy porazila?**

Zuzka měla největší úspěchy v tanci a jednoznačně v něm vede. Pokud jde o kruh, tady je to úsměvné, protože ji tak trochu začínám porážet. Na prvních závodech ve Lvově na Ukrajině 2021 byla ona zlatá a já bronzová, v létě na ME v Itálii já čtvrtá a ona šestá. Teď na MS soupeřky nebudeme, protože Zuzka čeká miminko. Každá závodíme v jiné věkové skupině, úplnými soupeřkami nejsme. Pořád je pro mě ale velký vzor. Jednou bych chtěla být jako ona.

» **Na jaké akce se připravuješ právě teď?**

Vedle soutěží mi loni přibýlo účinkování v baletním studiu Divadla Antonína Dvořáka v představení Louskáček a Coppelia, na které se nesmírně těším, hlavně se tím přibližuji Zuzce. Ta má angažmá v Praze v divadle Hybernaria, kde jsme ji ještě nedávno mohli vidět v představení Tarzan. No, a já teď budu vidět ve Dvořákově. (smích)

» **Jak stíháš školu a všechny tréninky? To v tělocvičně bydlíš?**

V tělocvičně nebydlím, jak už jsem vzpomínala, bydlím s babičkou, která mě má v pěstounské péči. Někdy sice přespávám u Zuzky, která má být přímo v našem tréninkovém centru, takže sály vidím hned, když otevřu dveře z pokoje. Chodím ale normálně do školy, ze které se vracím kolem jedné hodiny odpoledne. Většinou do čtyř, kdy mi začínají tréninky, mám čas na úkoly a dokážu si najít i prostor sama pro sebe, nebo blbnu s mým tříletým bratrancem Filipkem. Ve škole mám zatím jedničky. Víc mě baví matematika než čeština. Ráda mám i vlastivědu a přírodopis, kde se učíme i o zvířatech, která miluji – hlavně kočky a koťátka. Pomáhám se starat o psy, agamy, želvy a ještěrky felysumy, které máme v tréninkovém centru.

» **Začal nový rok. Máš nějaké tajné přání, které bys chtěla čtenářům prozradit?**

To nejtajnější si nechám ještě chvíli pro sebe. Vždy chci zabodovat na malých i velkých závodech a přivážen zlato. Taký si chci užít premiéru v Louskáčkově a Coppelii. Ale asi nejvíc se těším na další miminko od Zuzky.

« zpět na začátek